

At være værtsfamilie for en udvekslingselev i Danmark

Fam. Jørgensen havde i 2014 besøg af Pam fra Thailand. Læs mere om familiens oplevelse. Skrevet i 2014.

Vi er en familie på to voksne (købmand og førtidspensionist pga gift) og to piger på henholdsvis 8 og 12 år samt et par cockerspaniels, som for godt et år siden besluttede, at vi havde overskuddet, hjemmet og lysten til at give en ung pige fra Explorius muligheden for at lære Danmark bedre at kende.

Efter samtale med Explorius samt gennemlæsning af forskellige ansøgninger, valgte vi at åbne vores hjem for Pam, vores udvekslingsstudent på 16 år fra Bangkok i Thailand.

Vi fik kontakt med hende (og hendes familie) via facebook allerede et halvt års tid inden hendes ankomst, så vi følte, at vi havde en god fornemmelse af, hvem der skulle bo hos os, lang tid før det blev en realitet, hvilket viste sig at holde stik.

Den 18. august 2013 ændrede vores liv sig fuldstændig, for det var dagen, hvor vi drog til Billund lufthavn for at hente Pam. Vi ankom til lufthavnen, minimum en halv time for tidligt (nøjagtig ligesom alle de andre danske familier, der havde sommerfugle i maven, over hvad fremtiden ville bringe) og efter mange lange minutter kom en storsmilende lille tynd thailandsk pige ind i ankomsthallen, godt gemt væk bag hendes enorme kufferter.... og livet ændrede sig for altid!!!!

Tiden er gået rigtig stærkt og nu efter 7 måneder, er det slet ikke til at fatte, at det snart er slut.

Det har været de mest skønne og givende 7 måneder vores familie nogensinde har oplevet og takket være Pams helt fantastiske sind og væremåde (som passer perfekt til vores familie) har vi ikke en eneste gang fortrudt vores beslutning. Det bliver hårdt at sige farvel den 5. juni, men det har vi jo vidst hele tiden, og vi håber bare, at vi får muligheden for at se Thailand og ikke mindst Pam og hendes familie engang ud i fremtiden.

Vi har i vores familie valgt, at Pam skal være en del af familien på lige fod med vores egne to piger, og at vi ikke ville ændre en masse i vores dagligdag, men i stedet inddrage hende og vise, hvad vi står for.

Så året med Pam er især blevet brugt til samvær med familie og venner, da vi er en familie, der elsker at være sociale og være sammen med mennesker, vi holder af.

Desuden har vi selvfølgelig prøvet at vise Pam så meget af Danmark som muligt, vi har set og oplevet forskellige byer og områder, havet, forlystelsesparker og ikke mindst spontant opståede oplevelser, som f.eks. de to strandede hvaler ved Henne.

En gang om ugen har det været Pams opgave at sørge for aftensmad til familien, hvilket har været en hel fantastisk oplevelse, og vi har lært at spise rigtig mange nye ting.

Heldigvis er Pam selv en meget social pige, så vi har også oplevet sene nattekørsler til og fra de forskellige gymnasie fester, men igen har det ikke været det store problem, da Pam ikke er interesseret i alkohol og dermed stort set altid har været klar til at komme hjem inden midnat.

Selvfulgelig er det en stor udfordring at lukke et andet menneske ind i sin egen lille familie, og selvfølgelig har vi også haft enkelte gange hvor vi har tænkt, hvad har vi dog gjort!!!! men så er der ikke andet at gøre end at tage tyren ved hornene og løse problemet, og så var det hele alligevel ikke så slemt.

Den største udfordring vi har haft med Pam, har været hendes kontakt til veninderne i hjemlandet, på et tidspunkt endte det med, at hun kunne tale i telefon med veninderne derhjemme hele fredag og lørdag nat, hvilket resulterede i, at hun havde det skidt mandag morgen, og derfor ikke kom i skole. Denne adfærd kunne vi som familieselvfulgelig ikke acceptere og lavede derfor en regel der hedder: ingen computere/telefoner efter kl. 22.00 og det har virket, nu har vi en frisk pige hver morgen kl. 6.00.

Derudover har sproget været en udfordring, men heldigvis taler Pam rigtig godt engelsk, og det har vi andre efterhånden også snart lært. Især den store af vores piger, har fået en gave i form af et fantastisk engelsk ordforråd.

Vi startede ellers godt med at lave aftale om, at vi skulle tale dansk til Pam fra 1. nov. og at hun skulle tale dansk til os efter 1. dec. men det holdt ikke, fordi vi alle synes det var nemmere at tale engelsk. Så i stedet for har vi nu en aftale om, at vi ved bordet (spisetiderne) taler sammen på dansk, og det fungerer rigtig godt, da vi her kan holde hinanden op på vores aftale.

Det har været en helt fantastisk og uforglemmelig oplevelse at have en udvekslingsstudent boende hos os, og det bliver nok heller ikke sidste gang, vi åbner vores døre for en pige fra en anden kultur, men vi er dog også klar over, at det ikke lige bliver indenfor det første år eller to at det sker, da vi også glæder os til at blive vores egen lille familie igen, hvor tingene selvfølgelig kører meget lettere.

Det har været sundt og godt for vores familie, at der er blevet sat spørgsmålstegn ved vores rutiner og hverdag, det tror jeg vi alle ville have godt af indimellem, vi har i hvert fald lært at sætte pris på og værne om vores familie i langt højere grad end tidligere.

Skrevet af Majken Jørgensen feb. 2014

